

Jensen-Sønderup: Jeg kan kun være tilfreds med, at man paa dette Omraade er vendt tilbage til det Standpunkt, som jeg har hævdedet, men som man her i Tinget i sin Tid ikke vilde gaa ind paa, nemlig at Inkassationsgebyret skal være ens, hvad enten Abonnementsprisen var 3 Kr. eller 1 Kr., saa det er en Sælvfølge, at ogsaa jeg kan anbefale, at man vedtager Lovforslaget, idet man nu altsaa er kommet i Overensstemmelse med, hvad jeg har foreslaaet paa dette Omraade ligesom for øvrigt ogsaa paa forskellige andre Omraader, hvor man tidligere havde forladt det af mig foreslaaede.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 72 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om anerkendte Arbejdsløshedskasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 929).

Formanden: Jeg vil allerede nu gøre opmærksom paa, at da det er ønskeligt, at Behandlingen af denne Sag kan tilendebringes i Løbet af Dagen, vil der i Dag blive ansat nye Møder for at faa Sagen endeligt afgjort.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Dette Lovforslag, som nu for første Gang i denne Samling kommer til Folketinget, kommer hertil efter en Behandling i Landstinget, som er resulteret i en enstemmig Vedtagelse og en enstemmig Vedtagelse, som betegner en betydelig og værdifuld Imødekommen overfor de Standpunkter, der hævdedes i Folketinget vedrørende dette Spørgsmaal. Et af de Hovedpunkter, hvorom der i Fjor var Strid mellem de to Ting, var det Krav, der stilledes af Højre i Landstinget angaaende en ny Regulering af Samarbejdet mellem Arbejdsanvisningskontorerne og Arbejdsløshedskasserne. Dette Krav, som i Fjor bragte Sagen til at strande, har det høje

Landsting frafaldet, efter at Arbejdsanvisningskontorets Tilsynsraad, der bestaar baade af Arbejdere og Arbejdsgivere, enstemmigt har udtalt sig for, at Sagen nu var i god Gænge, og at man maatte anse en Forandring af de i Arbejdsanvisningsloven fastsatte Bestemmelser for ikke fornøden.

Ogsaa angaaende Tilskuddet er der nu opnaaet fuldkommen Enighed og, som det synes mig, væsentlig bedre Forhold end i Fjor. Den Nedgang i det normale Tilskud, som Tinget her i Fjor gik ind paa, er selvfølgelig opretholdt, men til Gengæld er der skabt et fast stort Tilskud fra det offentlige til Krisefonds, hvis Arbejdsløshedskasserne opretter saadanue og yder et bestemt Tilskud hertil. I Fjor var man inde paa noget lignende, men det var ikke den Gang bestemt præciseret, at de Fonds, der her er Tale om, virkelig var Reserverfunds. Saadan som Loven i Fjor var affattet, dækkede Udtrykket Reserverfond vistnok kun Kasserens samlede Formue. I Aar er det bestemt, at denne Fond skal holdes adskilt fra den øvrige Formue som en Særfond med et ganske bestemt Formaal. Jeg har nævnt den Krisefond, og dens Hensigt er at yde ekstraordinær Understøttelse i ekstraordinære Arbejdsløshedsperioder. Naar Arbejderklassen i Arbejdsløshedskasserne opretter og gennem Bidrag opbygger saadanne Krisefonds til deres egen Hjælp i de vanskeligste Perioder, skal det offentlige nu efter Lovforslaget yde Tilskud hertil. Dels er det høje Landsting gaaet ind paa Tanken om, at Kommunerne skal yde et vist obligatorisk Tilskud, saaledes som Folketinget i Fjor ønskede det, og endvidere er Landstinget indgaaet paa, at ogsaa Staten skal yde et Tilskud hertil. Dette er dog saaledes begrænset, at det normale Tilskud plus det ekstraordinære Tilskud til Krisefonden ikke maa naa op over det samlede Beløb, der udbetaltes til Kasserne i Finansaaret 1913—14. Da det normale Tilskud ned sættes, vil der saaledes i de første Aar til de ekstraordinære Tilskud til Krisefonden kunne ydes et Beløb, indtil Statstilskuddets Beløb har Størrelsen fra 1913—14. Derefter maa Statens Tilskud til de ekstraordinære Krisefonds ophøre. For de normale Tilskud er der selvfølgelig ingen Grænse sat, da Loven fastsætter Norm for, hvorledes disse skal ydes. Derefter vil Krisefondene kun kunne faa det obligatoriske Kommunetilskud, men det maa formodes og ønskes, at de i den forløbne Tid og med det